

**ΟΜΙΛΙΑ του ΠΡΟΕΔΡΟΥ του
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κ. ΔΑΥΙΔ ΣΑΛΤΙΕΛ
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ 2017**

ΑΘΗΝΑ, ΘΕΑΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, 30.1.2017

«Είμαι ο γιος του 115210 και της 40041»...

Με αυτά τα λόγια ο Αλμπέρτος Ναρ αναφέρεται στους γονείς του ολοκληρώνοντας το δοκίμιό του «Σε αναζήτηση ύφους», στην ομότιπλη συλλογή.

Σήμερα τιμούμε έξι εκατομμύρια ‘αριθμούς’ που ήταν **άνθρωποι δικοί μας**, συγγενείς μας, που τους μετέτρεψε σε ‘αριθμούς’ μία ακραία ιδεολογία λυσσαλέου ρατσιστικού μίσους.

Το αντισημιτικό μένος συνδυάστηκε με την καλά οργανωμένη προπαγάνδα και την καλοαδωμένη γερμανική ναζιστική πολεμική μηχανή και διέπραξαν το μεγαλύτερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας: Το Ολοκαύτωμα των Εβραίων της Ευρώπης που συντελέστηκε παράλληλα -και στη σκιά- του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Χρειάστηκαν πολλές δεκαετίες –επτά!- για να φτάσουμε στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα, σε αυτό που έφερε εδώ, σ’ αυτή την αίθουσα εμένα και εσάς, Εβραίους και μη, επιζώντες ομήρους κι απογόνους, επίσημες Αρχές της χώρας και φίλους.

Περάσαμε από τα χρόνια της αποσιώπησης, της αποστροφής του βλέμματος από την πληγή και τους πληγωμένους, της μετάθεσης ευθυνών... περάσαμε σταδιακά (αργά !) **στην αναζήτηση των «πώς» και των «γιατί».**

Σ’ αυτό το σημείο είναι οφειλόμενο να εξάρω τον ρόλο της ακαδημαϊκής κοινότητας. Ήταν οι ιστορικοί, οι άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών που έσκαβαν αρχεία, ξέθαβαν φωτογραφίες, διάβαζαν ντοκουμέντα, έκαναν ντοκυμαντέρ, αφύπνιζαν με τα ευρήματά τους και τα κείμενά τους. Κάθε ερευνημένο πεδίο έδινε (κι ακόμα δίνει !), έρεισμα για νέες έρευνες, σε δεκάδες άλλες πτυχές της ιστορίας της εφαρμοσμένης Τελικής Λύσης.

Είδαμε -στη Δίκη της Νυρεμβέργης και αργότερα στη Δίκη του ‘Αϊχμαν- **την απάθεια με την οποία οι Ναζί Ες Ες μιλούσαν για τα εγκλήματά τους** κατά αθώων αμάχων σα να επρόκειτο για επιτυχημένη αύξηση βιομηχανικής παραγωγής προϊόντων και όχι εξόντωσης ανθρώπων!

Είδαμε τη δυσπιστία με την οποία αντιμετωπίστηκαν οι πρώτες μαρτυρίες και τα πρώτα μεγάλα ερευνητικά έργα για το Ολοκαύτωμα, όταν ήρθαν στη δημοσιότητα.

Είδαμε –με καθυστέρηση!- τη συνείδηση μέρους του τί έγινε να ταράζει τα νερά του εφησυχασμένου κόσμου και τελικά να καταγράφεται στη συλλογική μνήμη.

Ήρθε και η εποχή της ανάληψης των ευθυνών.

Ακούστηκαν δυναμικά λόγια συγνώμης από κράτη και θεσμούς που με θάρρος αναμετρήθηκαν με το σκοτεινό παρελθόν τους και με τον ρόλο τους στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Διότι η Ναζιστική Γερμανία βρήκε πολλούς ένθερμους υποστηρικτές και πρόθυμους συνεργάτες για να στρώσει το δρόμο που οδήγησε στο Ολοκαύτωμα!

Ακούσαμε τον Ελί Βίζελ από το βήμα του ΟΗΕ να αναρωτιέται γιατί οι Σύμμαχοι δεν βομβάρδισαν ποτέ τις σιδηροδρομικές γραμμές που οδηγούσαν τα τρένα των εκτοπισμένων στο Άουσβιτς...

Λίγες μόνο δεκαετίες μετά το τέλος πολέμου έφτασαν για να διαπιστώσουμε ΞΑΝΑ τόσα ανησυχητικά σημάδια γύρω μας ώστε να μιλάμε για αναβίωση του Ναζισμού, εξάπλωση του αντισημιτισμού και του ρατσισμού, άρνηση του ίδιου του ιστορικού γεγονότος του Ολοκαυτώματος, και να εκφωνούμε ομιλίες που τελειώνουν με το ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ.

Φτάσαμε και στο σήμερα όπου οι ακραίες ιδεολογίες, ο φανατισμός και ο φονταμενταλισμός σπέρνουν τον όλεθρο μέσα από παλιές και νέες μορφές τρομοκρατίας, που ο ακραίος εθνικισμός σηκώνει ειρωνικά το φρύδι στις εκκλήσεις για ανεκτικότητα.

Είναι, λοιπόν, το Ολοκαύτωμα το κουδούνι αφύπνισης που ο κόσμος δεν άκουσε;

Η αξία της θεσμοθέτησης της σημερινής τραγικής επετείου, της Ημέρας Μνήμης του Ολοκαυτώματος, είναι πολλαπλή: δεν μας φέρνει μόνον αντιμέτωπους με την ιστορία, αλλά μας απαγορεύει να ξεχάσουμε, μάς κάνει να αναλογιστούμε τον ρόλο μας και τις ευθύνες μας όχι για το «τότε» αλλά για το «σήμερα», τις ευθύνες μας που χρόνο με το χρόνο καλούνται να καλύψουν νέες ανάγκες και από διαφορετικά μετερίζια να αναμετρηθούν με νέες προκλήσεις, που συνεχώς μεταλλάσσονται σαν μια παράλογη ειρωνεία της ιστορίας.

Ξαναρωτάω λοιπόν: Είναι το Ολοκαύτωμα το μάθημα που δεν μάθαμε;

Αγαπητοί μου,

Σήμερα από το βήμα αυτό –και σε πείσμα των ανατριχιαστικών συμβάντων γύρω μας- ΕΠΙΛΕΓΩ ΝΑ ΠΩ : ΟΧΙ!

Η ελπίδα μας για ένα καλύτερο αύριο ΕΧΕΙ ΒΑΣΗ: Στο ότι άνθρωποι και θεσμοί αντιδρούν στον σκοταδισμό.

ΝΑΙ, το πιστεύω:

- Όταν βλέπω τα βίντεο για το Ολοκαύτωμα που -με σεβασμό, φιλέρευνο πνεύμα και ανοιχτή καρδιά- δημιουργούν οι μαθητές των Λυκείων της χώρας μας στον διαγωνισμό του Υπουργείου Παιδείας.
- Το πιστεύω όταν βλέπω έναν Έλληνα Μητροπολίτη να περπατάει στην Πορεία των Ζωντανών στο Άουσβιτς κρατώντας ένα πανώ με την επιγραφή «Αντισιμιτισμός = Αντιχριστιανισμός».
- Ναι, το πιστεύω όταν το Ελληνικό Κοινοβούλιο αποτίει τιμή στα θύματα του Ναζισμού και οι εκπρόσωποι της Πολιτείας μιλούν με θάρρος για την ανάγκη διατήρησης της ιστορικής μνήμης.
- Το πιστεύω όταν βλέπω τις συνεχείς πρωτοβουλίες των διεθνών εβραϊκών οργανισμών για τη διατήρηση της Μνήμης του Ολοκαυτώματος, με πρωταγωνιστή το Παγκόσμιο Εβραϊκό Συνέδριο και τον πρόεδρό του Ρόναλντ Λόντερ, που σήμερα μας τιμά με την παρουσία του. Το έργο του μεγάλο και ευρύ, ιστορικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό. Στη Θεσσαλονίκη το 2013 και σήμερα εδώ, ο Ρον Λόντερ αποδεικνύει για μία ακόμη φορά ότι με τη δράση του αποτελεί την προσωποποίηση της αφύπνισης συνειδήσεων κι ευθυνών γύρω από το Ολοκαύτωμα και την καταπολέμηση του Αντισιμιτισμού.
- Ναι, το πιστεύω, όταν ο δήμαρχος της Αθήνας υπογράφει τη διακήρυξη για την καταπολέμηση του Αντισιμιτισμού.
- Το πιστεύω όταν ο δήμαρχος της πόλης μου, της Θεσσαλονίκης, περπατάει με το Άστρο του Δαυίδ στο πέτο για να διδάξει και δημιουργεί πρωτοβουλίες κοινωνικής ευαισθητοποίησης και γνώσης.
- Το πιστεύω όταν ένα Μουσείο για την ιστορία του Ολοκαυτώματος, το πρώτο στην Ελλάδα, το τρίτο στην Ευρώπη όλη, είναι υπό ανέγερση στη Θεσσαλονίκη και μάλιστα με τη χορηγία της Γερμανίας και τη συνεργασία της Ελλάδας και των τοπικών Αρχών.

- Όταν βλέπω όλα αυτά, αγαπητοί μου, μόνον τότε αναθαρρώ, μόνον έτσι αντισταθμίζω την ανησυχία, μόνο τότε μπορώ να ελπίζω ότι ο κόσμος, η κοινωνία μας, δεν θα αφεθεί να κατολισθήσει στη βάρβαρη μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό.

Και αυτές τις πρωτοβουλίες πρέπει να τις συνεχίσουμε, να τις αναπτύξουμε, να τις στηρίξουμε, να τις διευρύνουμε.

ΤΟ ΧΡΩΣΤΑΜΕ στα έξι εκατομμύρια Εβραίους της Ευρώπης που εξοντώθηκαν στο όνομα του μίσους.

Το χρωστάμε στη μνήμη των πατεράδων μας που έγιναν «αριθμοί», αλλά κυρίως το χρωστάμε στα παιδιά και στα εγγόνια μας: **Να επαγρυπνούμε, να προνοούμε, να δημιουργούμε και να ελπίζουμε ! Αλλά πρωτίστως να ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ!**

Σας ευχαριστώ

**Δ. Σαλτιέλ
Αθήνα, 30.1.2017**

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βουλής 36 – 105 57 Αθήνα

Τηλ.: 210 32 44 315 * fax: 210 33 13 852

e-mail: hhkis@ath.forthnet.gr * website: www.kis.gr